

Nr 50.

Av herrar **Bergh** och **Grym**, om viss ändring i villkoren för statens järnvägars s. k. billighetsresor.

Vid de s. k. billighetsresor, som SJ emellanåt anordnar, gäller som regel, att uppehåll icke får göras under framresan men väl under återresan. En sådan restriktion är lätt förståelig. Utan en sådan skulle behovet av vagnar vara betydligt svårare att överblicka.

För mycket långväga resande och särskilt för äldre sådana är denna begränsning i den vanliga rätten till uppehåll emellertid ganska besvärande. Det förekommer ej så sällan, att pensionärer och andra äldre personer med vanligen nedsatta inkomster vilja begagna denna möjlighet till förhållandevis billiga resor för att besöka avlägset boende släktingar. Men för en äldre person är det ofta för ansträngande att utan uppehåll resa exempelvis från Kiruna till orter söder om Stockholm.

Såvitt en lekman på området kan bedöma, skulle några större olägenheter knappast uppkomma för SJ, om ett uppehåll tillåtes även under framresan i de fall, då dennas längd uppgår till exempelvis minst 500 km. Så långväga resande torde nämligen vara förhållandevis få. Därtill kommer, att även de flesta av dessa helst vilja komma fram till bestämmelseorten snarast möjligt och att uppehåll, när sådant göres, följaktligen är motiverat av särskilda skäl, bl. a. ett sådant som ovan antytts.

Riksdagen föreslås sålunda uttala,

att vid av SJ anordnade s. k. billighetsresor bör ett uppehåll medgivas även under framresan i de fall, då denna uppgår till minst 500 km.

Stockholm den 20 januari 1953.

Ragn. Bergh.

J. F. Grym.